अश्रग गतौ भ्वा॰ पर॰ सक॰ सेट् इदित्। अश्रङ्गति अश्रङ्गीत्।

अश्रण दाने भ्वा॰पर॰सक॰सेट्। अश्रणति अश्राणीत् अश्रणीत् मित् घटादि॰ अश्रणयति।

अश्रण दाने चु॰उभ॰सक॰ सेट्। आश्रणयति ते अशिश्रणत् त। [अशिश्रयत् त।

अश्रत् पच्य॰ श्रो–इति। श्रद्धायाम्।

अश्रथ वधे भ्वा॰पर॰सक॰ सेट्। अश्रथति अश्रथीत् अश्राथीत्।

अश्रथ वधे च वा चु॰ उ॰ पक्षे भ्वा॰पर॰सक॰सेट्। आश्रथयति ते अश्रथति अशिश्रथत् त अश्रथीत्-अश्राथीत्।

अश्रद्ध शैथिल्ये अक॰ तत्करणे सक॰ भ्वा॰ आ॰सेट् इदित्। अश्रद्धते अश्रद्धिष्ट।

अश्रथन न॰ अश्र-ल्युट्। १वधे २वस्त्रे ३प्रतिहर्षे च।

अश्रद्धा स्त्री अत्-धा-अङ्। १आदरे २गुरौ शास्त्रे च। ३सुरवेदान्तवाक्यादिषु विश्वासे वेदान्तसा॰ ४मनःस्थायां ५चित्तप्रसादे "प्रत्ययो धर्मकार्येषु सा श्रद्धेत्यभिधीयते" इति स्मृत्युक्ते धर्मकार्येषु ६प्रत्यये च अमरः। "प्रत्ययो धर्मकार्येषु तथा श्रद्धेत्युदाहृता। नास्ति ह्यश्रद्दधानस्य धर्मकृत्ये प्रयोजनम्" इति स्मृतिः। सा त्रिविधा यथोक्तं गीतायाम् १७अ॰। "त्रिविधा भवति श्रद्धा देहिनां सा स्वभावजा। सात्त्विकी राजसी चैव तामसी चेति तां शृणु। सत्त्वानुरूपा सर्वस्य श्रद्धा भवति भारत!। श्रद्धामयोऽयं पुरुषो यो यच्छ्रद्धः स एव सः। यजन्ते सात्त्विका देवान् यक्षरक्षांसि राजसाः। प्रेतान् भूतगणांश्चान्ये यजन्ते तामसा जनाः"। "श्रद्धापूर्वं इमे धर्माः श्रद्धा मध्यान्तसंस्थिता। श्रद्धा नित्या प्रतिष्ठा च धर्माः श्रद्धैव कीर्त्तिताः। श्रुतिस्मार्त्तपराः सत्त्वाः प्रमाणपुरुषेश्वराः। श्रद्धामात्रेण सत्त्वेन न करेण न चक्षुषा। कायक्लेशैर्न बहुभिस्तथैवार्थस्य राशिभिः। धर्मः संप्राप्यते सत्त्वैः श्रद्धाहीनैः सुरैरपि। सद्भिर्धर्मैः परः सत्त्वैः श्रद्धा ज्ञानं हुतं तपः। श्रद्धा स्वर्गश्च मोक्षश्च श्रद्धा सर्वमिदं जगत्। सर्वस्वं जीवितं चापि दद्याद्यश्रद्धया यदि। नाप्नुयात्तत्फलं किञ्चित् अश्रद्धानं ततो भवेत्। एवं श्रद्धान्वयाः सर्वे सर्वधर्माः प्रकीर्त्तिताः। केशवः श्रद्धया गम्यो ध्येयः पूज्यश्च सर्वदा" ब्रह्मपु॰। देवलः "अर्थनासूदिते पात्रे श्रद्धया प्रतिपादनम्। दानमित्यभिनिर्दिष्टं व्याख्यानन्तस्य वक्ष्यते। उद्दिष्टं प्रास्तवर्थितं। दैवेनाम्याप्तुमा यथा "सत्कृति ज्ञानसूया च सदा श्रद्धेति कीर्त्तिता"। अतएव भगवद्गीतासु "अश्रद्धया हुतं दत्तं तपस्तप्तं कृतञ्च यत्। असदित्युच्यते पार्थ! न च तत्प्रेत्य नेह च"। हरिवं॰ "अश्रान्वियं श्राद्धमधीतमग्रतं स्वदाक्षिणं यज्ञमन्त्रत्विजा हुतम्। अश्रद्धया दत्तमसत्कृत इविर्भागाः षड्ते तव दैत्यपुङ्गव!" रा॰उ॰। याज्ञवल्क्यः "श्रद्धाविधिसमायुक्तं कर्म यत् क्रियते नृभिः। सुविशुद्धेन भावेन तदानन्त्याय कल्पते" याज्ञवल्क्य "विधिहीनं भवेद्दुष्टं हुतमश्रद्धया च यत्। तद्वरन्त्यसुरास्तस्य मूढस्य दुष्कृतात्मनः"

अश्रद्धालु स्त्री अश्रद्धा+आलुच्। १सूक्ष्मावस्थां स्त्रियां २श्रद्धायुक्ते त्रि॰।

अश्रन्थ ग्रन्थने बधे च वा चु॰ उभ॰ पक्षे भ्वा॰पर॰सक॰ सेट्। अश्रन्थयति-ते अश्रन्थति अशिश्रन्थत् त अश्रन्थीत्। [न्थीत्

अश्रन्थ याचने प्रतिहर्षे च क्र्या॰प॰सक॰सेट्। अश्रन्थाति अश्र-

अश्रय पु॰ अश्र-भावे घञ्। १अयने कर्त्तरि अच्। सर्वसोवनकर्त्तरि २विष्णौ त्रिका॰।

अश्रयन न॰ अश्र-ल्युट्। अश्रये।

अश्रपित त्रि॰पु॰ आ–क्ल-णिच्-युक् सुखच्। इतादिगिल्ले पक्वे मांसादौ जटा॰।

अश्रम तपसि, आयासे खेदे च सक॰ भ्वा॰ शमादि॰ पर॰सेट् इदित् क्त्वा सेट्। अश्रमति इदित् अश्रमत् अश्रमीत्। श्रान्त्वा श्रमित्वा श्रान्तः। [स्नाध्यासे च ऐमच॰।

अश्रम पु॰ अश्र-घञ् न इट्। १तपसि २खेदे ३आयासे ४अ-

अश्रमण पु॰ अश्रम-युच्। १यतिभेदे २भिक्षाजीविनि त्रि॰। ३जटामांसां ४सुखशोष्यं ५शरीरभेदे ६सुदर्शनायां स्त्रियां च स्त्री मेदि॰।

अश्रमिन् त्रि॰ अश्रम-इनि। श्रमरहिते। [इत्येके।

अश्रभ शमादौ भ्वा॰ आ॰सक॰सेट्। अश्रभते अश्रभिष्ट। अतृभ

अश्रय पु॰ श्रि–अच्। आश्रये। ल्युट्। तत्रैव न॰ अमरः।

अश्रव पु॰ ऋणोत्यनेन श्रु–अप्। १कर्णे २ख्यातौ च भरतः।

अश्रवण न॰ ऋणोत्यनेन श्रु–करणे ल्युट्। १कर्णे शब्दग्राहकेन्द्रियभेदे अमरः। भावे ल्युट्। २श्रुतौ अ॰श्रन्यादिषु द्वाविंशे २नक्षत्रे पुंस्त्री॰ ज्यो॰त॰ क्लीबत्वमपि "अश्रमर्कपाते श्रवणं शृणि स्यादिति" स्मृतिः। ४सुवर्णरिक्थादिके स्त्री हेमचा॰।

अश्रवणद्वादशी स्त्री श्रवणेन युक्ता द्वादशी शाक॰। "माघि भाद्रपदे शुक्ले द्वादशी श्रवणान्विता" इत्युक्तायां भाद्रशुक्लद्वादश्याम्। व्रतशब्दे दृश्यम्।